

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2026:007

Klachtnummer: 6489.01.08-150.66

uitspraakdatum: 26 augustus 2026

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van:

A. te B. (hierna te noemen: klager),

tegen

C., kantoorhoudend te D. (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 4 januari 2026 heeft klager bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 De op grond van artikel 12 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet plaatsgevonden.

1.3 Beklaagde heeft op 11 februari 2026 een verweerschrift ingediend.

1.4 Klager heeft een conclusie van repliek ingediend. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek ingediend. Daarop hebben partijen nog enige nadere stukken ingebracht.

1.5 De behandeling van de klacht heeft plaats gevonden op 24 juni 2026 ter zitting van de Raad te Den Haag. Daarbij is klager verschenen en gehoord. Beklaagde is daar, in lijn met zijn aankondiging vooraf, niet verschenen.

2. Feiten

2.1 Klager is gehuwd geweest met de dochter van beklaagde. Zij zijn inmiddels van elkaar gescheiden en waren na 2023 geen fiscaal partner meer van elkaar.

2.2 Beklaagde verzorgde ten tijde van het huwelijk tussen klager en zijn dochter hun aangiften. Uit dien hoofde beschikte hij ook over de mogelijkheid ten behoeve van klager in te loggen in de systemen van de Belastingdienst en op die wijze op naam van klager belastingzaken te regelen, in te zien en aangiften en verzoeken in te dienen.

2.3 Klager heeft in het eerste kwartaal van 2024 zijn administratie bij beklaagde opgevraagd en heeft vanaf toen zelf zijn belastingaangiften gedaan.

2.4 Beklaagde beschikte in 2024 nog wel over de mogelijkheid namens klager bij de Belastingdienst in te loggen. Toen hij via zijn fiscale software een melding kreeg dat recht bestond op middeling van

de inkomens van klager voor de jaren 2019, 2020 en 2021 heeft hij van die mogelijkheid gebruik gemaakt door begin oktober 2024 op naam van klager een middelingsverzoek te doen. Hij heeft klager daarvoor niet specifiek om toestemming gevraagd. Ook heeft hij klager daarover niet ingelicht.

2.5 Het middelingsverzoek is door de Belastingdienst toegewezen, klager kreeg daarop recht op een belastingteruggaaf. Beklaagde heeft daarvan klager niet op de hoogte gesteld. Wel heeft hij zijn dochter daarover ingelicht. Deze laatste heeft klager daarop benaderd met een betalingsverzoek betreffende de helft van de belastingteruggaaf, hetgeen klager conform het echtscheidingsconvenant aan haar verschuldigd was.

3. Geschil

3.1 Klager verwijt beklagde dat hij zonder toereikende bevoegdheid zich jegens de Belastingdienst als zijn vertegenwoordiger heeft gepresenteerd om op zijn naam een middelingsverzoek te doen. Daarnaast verwijt klager beklagde dat deze de jegens hem verschuldigde geheimhouding heeft geschonden door details over de toekenning van het middelingsverzoek, zonder zijn medeweten en toestemming, wel met zijn dochter, maar niet met hem te delen. Klager meent dat beklagde hierdoor in strijd heeft gehandeld met (zo verstaat de Raad hem):

- a. Het verbod op onbevoegde vertegenwoordiging, neergelegd in artikel 4 lid 1 van het Reglement Beroepsuitoefening Register Belastingadviseurs (RBRB);
- b. De verplichting tot geheimhouding, neergelegd in artikel 9 van het RBRB;
- c. Het gebod tot onafhankelijkheid, neergelegd in artikel 2 van het RBRB; en
- d. De verplichting zijn werkzaamheden op een eerlijke en zorgvuldige wijze te verrichten, neergelegd in artikel 1 lid 1 van het RBRB

Klager concludeert tot gegrondverklaring van de klacht en refereert zich voor de op te leggen maatregel tot het oordeel van de Raad.

3.2 Beklaagde meent dat hij voor de belastingjaren tot 2023 bevoegd was namens klager op te treden. Toen waren klager en de dochter van beklagde immers nog elkaars fiscaal partner. Voor het indienen van het middelingsverzoek was het niet vereist uitdrukkelijk en specifiek toestemming van klager te verkrijgen en evenmin om hem vooraf van het indienen in te lichten. Dit heeft hij in de 45 jaar waarin hij een aangiftepraktijk voert nog nooit gedaan en dat is alhier dus ook niet nodig. Beklaagde heeft de uitkomst van het middelingsverzoek met zijn dochter gedeeld omdat het haar – als fiscaal partner van belanghebbende in de middelingsperiode, ook aanging en omdat zij gelet op het echtscheidingsconvenant recht had op de helft van de terugbetaling had zij ook een belang bij de informatie. Beklaagde stelt dat klager na meer dan een jaar de klacht uit rancune heeft ingediend. Beklaagde concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Beoordeling van de klachten

Het RBRB

4.1 Het RBRB kent onder andere de volgende bepalingen waaraan de Raad het handelen van beklagde zal toetsen:

“Eer en waardigheid

Artikel 1

Lid 1 Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.

(...)

Onafhankelijkheid

Artikel 2

Lid 1 Een lid moet vermijden dat zijn vrijheid en onafhankelijkheid in de uitoefening van het beroep in gevaar kunnen komen

Lid 2 Het is een lid niet geoorloofd werkzaamheden te verrichten die onverenigbaar zijn met de onafhankelijkheid van een belastingadviseur.

(...)

Geheimhouding

Artikel 4

Lid 1 Een lid is verplicht tot geheimhouding van alles wat in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis komt. Dit geldt niet wanneer hij door de klant (deels) van deze verplichting is ontheven, op hem een wettelijke of op de wet gebaseerde verplichting rust tot openbaarmaking, dan wel openbaarmaking noodzakelijk is voor de verdediging van zijn eigen belangen.

Lid 2 De geheimhoudingsplicht duurt voort na beëindiging van de relatie met de klant.

(...)

Vertegenwoordiging

Artikel 9

Zonder daartoe door de klant gemachtigd te zijn, zal een lid een klant niet vertegenwoordigen tegenover enige autoriteit, gerechtelijke instantie of derde. Zo nodig vraagt hij aan de klant een bevestiging van de machtiging.”

Vertegenwoordiging

4.2 Beklaagde stelt zich op het standpunt dat hij een volmacht had om de middeling aan te vragen. Hij stelt daartoe dat hij weliswaar niet meer de belastingconsulent van klager was, maar dat de volmacht die hij hield gold voor de belastingjaren tot en met 2023. Het middelingsverzoek zag op de jaren 2019 tot en met 2021 en behoorde derhalve tot de periode van zijn bevoegdheid, aldus beklagde. Hij meent dat separate toestemming voor het aanvragen van de middeling niet nodig was en dat het evenmin nodig was klager over het verzoek in te lichten. Hij voert al 45 jaar een aangiftepraktijk en heeft dat nog nooit gedaan.

4.3 Klager stelt dat de professionele relatie met beklagde als zijn belastingconsulent in het eerste kwartaal van 2024 al was beëindigd. Hij had de administratie bij beklagde opgevraagd en verzorgde vanaf dat moment zelf zijn fiscale verplichtingen.

4.4 De Raad stelt vast dat partijen eenparig menen dat de professionele relatie is beëindigd. Beklaagde meent echter (in tegenstelling tot klager) dat hij nog voor ‘oude jaren’ rechtshandelingen voor klager mocht verrichten. Naar het oordeel van de Raad rust – zeker nu de vertegenwoordigingsbevoegdheid reeds was beëindigd en gelet op de betwisting door klager – op beklagde de bewijslast voor de

bijzondere door hem gestelde modaliteit: het doorlopen van de volmacht voor oude jaren. Hij onderbouwt dit echter in wezen enkel met zijn opmerking dat hij tot en met het belastingjaar 2023 “Service Berichten Aanslagen” heeft ontvangen. Deze onderbouwing acht de Raad onvoldoende. Dit is immers enkel het gevolg van de omstandigheid dat de registratie van de (oude) toegang tot de belastingdienstwebsite niet is gewijzigd. Het is er geen weerslag van dat het intrekken van de volmacht niet integraal werkte, maar enkel voor belastingjaren vanaf 2024. De Raad komt dan ook tot de conclusie dat beklagde niet gemachtigd was tot het doen van het middelingsverzoek. Naar het oordeel van de Raad heeft beklagde door dat toch te doen in strijd gehandeld met artikel 9 van het RBRB.

4.5 De Raad voegt hieraan toe dat beklagde, in het licht van de bijzondere relatie die hij had met klager, van belastingconsulent en schoonvader, en de wijziging die daarin kwam met de echtscheiding van klager en zijn dochter, niet te lichtvaardig had moeten aannemen dat klager hem de bevoegdheid had verleend om ook na de echtscheiding nog in zijn naam rechtshandelingen te verrichten. Niet alleen had beklagde zich af dienen te vragen of hij nog wel bevoegd was. Zo de bevoegdheid naar de letter van een oude volmacht al werd gedekt, had beklagde zich daarnaast af moeten vragen of zijn (voormalig) cliënt zich daar wel bewust van was en of die nog wel door hem vertegenwoordigd wenste te worden. Bij gebrek aan enig stuk of verklaring waaruit de wil van klager zou kunnen volgen, die beide ontbreken, had hij bij klager diens wil moeten verifiëren en zo nodig aan hem moeten vragen de bevoegdheid alsnog te verlenen. Dat heeft beklagde echter nagelaten. Door buiten medeweten van klager het middelingsverzoek toch te doen heeft hij klager ook het zicht op zijn vertegenwoordigingshandeling ontnomen. De Raad acht het voorgaande onzorgvuldig en daarom in strijd met het bepaalde in artikel 1 lid 1 van het RBRB.

Geheimhouding

4.6 Beklaagde heeft zijn dochter ingelicht over de toekenning van het middelingsverzoek. Daarmee heeft hij haar ingelicht over informatie die hem ter kennis kwam in zijn hoedanigheid van belastingadviseur. Een verklaring van klager dat hij van zijn geheimhoudingsplicht is ontheven ontbreekt. Ook heeft beklagde zich niet beroepen op een wettelijke verplichting of gerechtvaardigde noodzaak tot openbaarmaking. Beklaagde verwijst wel naar het echtscheidingsconvenant, op basis waarvan zijn dochter gerechtigd was tot de helft van de teruggaaf, en op het fiscaal partnerschap tussen haar en klager gedurende de jaren waarop de middeling zag. Dit acht de Raad echter onvoldoende om beklagde van zijn geheimhoudingsplicht ontslagen te achten. Hij had klager moeten informeren dat de middeling was verleend en een belastingteruggaaf zou volgen, om klager zodoende in staat te stellen zelf zijn voormalig echtgenoot daarvan op de hoogte te stellen. Hij heeft beklagde echter die mogelijkheid ontnomen door hem niet te informeren en zijn dochter wel.

4.7 Beklaagde voert aan dat klager pas na zeer lang aandringen en het inschakelen van een jurist heeft voldaan aan zijn plicht de helft van de teruggaaf aan zijn dochter te voldoen. Ter zitting van de Raad heeft klager hierover gezegd dat zijn gedrag (de late betaling) was ingegeven door emoties van frustratie en verbazing als gevolg van het onaangekondigde betalingsverzoek van de helft van de teruggaaf, gedaan nog voordat hij van enig middelingsverzoek weet had. Hij erkent dat zijn handelen niet juist was.

4.8 De Raad is van oordeel dat beklagde in strijd heeft gehandeld met de op hem rustende geheimhoudingsplicht van artikel 4 leden 1 en 2 van het RBRB. Het in 4.7 weergegevene doet aan dit oordeel niet af, alleen al omdat dit zich pas heeft voltrokken nadat beklagde zijn geheimhoudingsplicht al geschonden had.

Onafhankelijkheid

4.9 Dat beklaagde in twee hoedanigheden tegenover klager stond, staat vast. Het is echter niet zo dat dat op zichzelf al strijd oplevert met de door het RBRB geboden onafhankelijkheidsvereiste. Het is wel van belang dat een RB-lid, met een dergelijke positie geconfronteerd, zich terdege bewust toont van diens eigen belang dat bij zijn werkzaamheden een rol kan spelen en daar transparant over is. Hij dient daar voorts met de nodige prudentie mee om te gaan en in geval van twijfel de dubbele hoedanigheid weg te nemen. Dit dient niet enkel tot bescherming van de cliënten van een RB-lid, het dient er eveneens toe het RB-lid te beschermen tegen het ontstaan van de schijn van partijdigheid.

4.10 De Raad kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de dubbele rol van beklaagde gevolgen heeft gehad voor diens handelen. Deze indruk is dat beklaagde toch tenminste de schijn heeft gewekt dat hij zich achter de rug van klager om in diens fiscale aangelegenheden heeft gemengd, teneinde de belangen als vader van zijn dochter te dienen. Naar het oordeel van de Raad had beklaagde deze indruk dienen te vermijden, bijvoorbeeld door:

- het middelingsverzoek niet te doen maar dit aan klager te laten, en/of
- klager expliciet om toestemming te vragen tot het doen van het middelingsverzoek, en
- klager over de uitkomst daarvan in te inlichten, en
- klager om toestemming te vragen diens ex-partner (dochter van beklaagde) in te lichten.

Door dit allemaal niet te doen heeft beklaagde de schijn op zich geladen dat hij zijn eigen belang als vader van zijn dochter heeft laten prevaleren boven de belangen die hij als belastingadviseur had moeten dienen. Daarom heeft hij in strijd gehandeld met de onafhankelijkheid die artikel 2 van het RBRB van hem vereist.

4.11 Dat beklaagde (volgens zijn verklaring) al 45 jaar middelingsverzoeken doet zonder de betreffende belastingplichtige daarvan te informeren (wat daar ook van zij) maakt het voorgaande niet anders. Juist omdat klager zich van de 'gewone' cliënt onderscheidde door de bijzondere relatie die hij met beklaagde had, had beklaagde meer dan de gemiddelde behoedzaamheid moeten betrachten. Daar komt bij dat beklaagde klaarblijkelijk wel nut of noodzaak vond zijn dochter te informeren en dat ook heeft gedaan.

4.12 Beklaagde voert ten slotte aan dat klager de klacht na meer dan een jaar uit rancune heeft ingediend. Ook dit maakt het oordeel van de Raad niet anders. De Raad stelt allereerst vast dat de klacht door klager tijdig (binnen twee jaar) is ingediend en dus ontvankelijk is. Voorts overweegt de Raad dat het, buiten de grenzen van het misbruik van het klaagrecht, die naar het oordeel van de Raad in dit geval niet zijn overschreden, er niet gaat om de beweegredenen van klager te beoordelen, maar om het beoordelen van diens klacht en het handelen waarover hij klaagt.

Slotsom

4.13 De slotsom is dat de klacht in alle onderdelen gegrond is.

Op te leggen maatregel

Het gewraakte handelen van beklaagde is er grotendeels op terug te voeren dat hij klager behandelde als een "gewone" cliënt. Beklaagde had kritischer moeten zijn op zijn eigen rol en sensitiever voor zijn dubbele hoedanigheid, die van belastingadviseur en vader van de ex-echtgenote van klager. Door dat niet te zijn heeft hij in strijd gehandeld met diverse bepalingen uit het RBRB. Dat het 'slechts' ging om een middelingsverzoek dat tot een teruggaaf leidde en dat de informatie die hij zijn dochter verstrekke haar

hoe dan ook had moeten bereiken omdat zijn recht had op de helft van die teruggaaf kan zijn handelen niet rechtvaardigen. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 17 lid 4, onder a. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklaagde. De Raad zal overeenkomstig beslissen.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 17 lid 6 van het RTRB vastgesteld op € xx. Deze kosten komen ten laste van beklaagde. Door de Vereniging dient aan klager het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € xx te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht in alle onderdelen gegrond,
- waarschuwt de beklaagde,
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 200 en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: xx t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer xx, en
- bepaalt dat de door klager gestorte waarborgsom van € xx door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J-P.R. van den Berg, voorzitter, mr. drs. C.J. van Zijp RB en drs. N.J. Verhagen RB, leden van de Raad van Tucht, te Den Haag op 26 augustus 2026, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter,

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag. Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.